

ПРОТОКОЛ

№ 18008

гр. xxxxxxxxxxxx 18.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА В. А.ОВА

при участието на секретаря ВЕРА Й. ТАСЕВА
и прокурора В. Н. З.

Сложи за разглеждане докладваното от ВЛАДИСЛАВА В. А.ОВА
Наказателно дело от общ характер № 20221110208766 по описа за 2022
година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

ПОДСЪДИМАТА Н. Й. О., редовно уведомена от предходното съдебно заседание, явява се.

Защитникът й адв. О. М., уведомен по телефона, явява се.

В залата се явява Р. И.Р. – съпруг на подс. О..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. М.: Да се даде ход на делото, няма пречки.

ПОДСЪДИМАТА: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че не са налице процесуални пречки, поради което

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ПОДСЪДИМАТА по представен документ за самоличност – лична карта:

Н. Й. О., родена на xxxxxxxxxxxx г. в гр. xxxxxxxxxxxx, българка, български гражданин, неосъждана, омъжена, с висше образование, работи, живуща в гр xxxxxxxxxxxx кв. „xxxxxxxxxxxx“, ул. „xxxxxxxxxxxx“ № 23, ет. 3, ап. 7, ЕГН
*****.

СЪДЪТ разясни на подсъдимата правата, които има в настоящото

производство, в това число и правото на отвод спрямо състава на съда прокурора, съдебния секретар.

ПОДСЪДИМАТА: Разбрах правата си. Няма да правя отводи на избраните лица.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи.

АДВ. М.: Нямам искания за отводи.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВИ ВЪЗМОЖНОСТ НА СТРАНИТЕ ДА ИЗРАЗЯТ СТАНОВИЩЕ ПО ВЪПРОСИТЕ НА ЧЛ.248, Т.4 ДО Т.8 НПК, доколкото с определение от 21.06.2023 г. по ВЧНД № 3370/2023 г. по описа на СГС, НО, VIII въззивен състав, е отменено постановеното по настоящето производство определение от 06.03.2023 г., с което съдебното производство е било прекратено и делото е било върнато на СРП, за отстраняване на съществени нарушения на процесуалните правила.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема г-жо Председател, считам, че към настоящия момент не са налице основания за разглеждане на делото по особените правила. Не са налице основания за разглеждане на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия, назначаване на защитник, вещо лице, преводач и извършването на съдебни следствени действия по делегация. В хода на досъдебното производство мярка за процесуална принуда. Нямам искания за събиране на нови доказателства. Моля да насрочите делото в открито съдебно заседание с призоваване на свидетелите и вещото лице съгласно списъка-приложение към обвинителния акт.

АДВ. М.: Г-жо Председател, известно е, че с промените от ноември 2017 г. в НПК бе въведен института на разпоредителното заседание. Същността на това заседание, което се провежда от състава на съда с участието на всички страни, е за решаване на въпросите за допуснати на досъдебно производство и в обвинителния акт съществени и отстраними нарушения на процесуалните правила и свързаната с преценката на тези нарушения на Ваше решение делото да бъде насрочено в съдебно заседание или съдебното производство да бъде прекратено и делото - върнато на прокурор за отстраняване на констатираните нарушения. Това е един своеобразен етап от съдебното заседание пред първа инстанция, като замисълът е предварително да бъдат

решени редица въпроси, сред които най-същественият е този за процесуалните нарушения на досъдебното производство, респективно – тези, допуснати в обвинителния акт. От решаването на този ключов въпрос зависи по-нататъшния ход на съдебното производство, като при констатиране на основанията за насрочване на делото се дава възможност за постигане на организация за същинско съдебно заседание чрез определяне на ред, по който да бъде разгледано, представяне на искания по доказателства от страна на страните и произнасяне по тях от страна на съда, както и насрочване на делото.

Известно е също така, че след внасяне на обвинителния акт единствената проверка, която съдът следва да извърши, е дали делото му е подсъдно. В този смисъл след промените от ноември 2017 г. в НПК съдът не разполага с възможност да извърши проверка относно наличието на нарушения обосноваващи връщане делото на прокурора в момент, предхождащ разпоредителното заседание. При решаване на въпросите за това дали е било проведено законосъобразно досъдебното производство, съдът в това заседание следва освен по инициатива на страните също така и служебно да констатира дали в подготвителната фаза на процеса са допуснати процесуални нарушения които да са довели до нарушаване на правата на обвиняемия, дали те са отстранени, както и да извърши преценка дали тези нарушения обосновават връщане на делото в предходната процесуална фаза.

По силата на служебното начало уважаемият съд установи, че са налице такива процесуални нарушения, които по Ваша преценка следваше да бъдат изправени от държавното обвинение. За съжаление последва протест, който беше уважен от въззивната съдебна инстанция. В тази връзка, отново за наше съжаление, останаха налице процесуалните недостатъци, които възпрепятстват реализирането в пълна степен на процесуалните права на Н. О.ова, а именно правото ѝ да научи за какво престъпление е привлечена в това си качество.

По време на детайлното запознаване с внесения в съда обвинителен акт констатирахме в противоречие с въззивната инстанция наличието на допуснати отстранени съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на правата на подсъдимата О.ова, а именно: неяснота в определеното от държавното обвинение място, на което автомобилът, за който се твърди, че същата е управлявала, е навлязъл в трамвайното трасе. Тази неяснота беше вече констатирана от уважаемия съд. Второ – неясния термин

използван от държавното обвинение в обвинителния акт, с който е описан инцидента или ПТП, определен като „самокатастрофиране“. Въпросът е как се доказва това „самокатастрофиране“? Излизането от пътното платно по някаква причина представлява ли форма на катастрофа? Съществува ли такъв термин в ЗДвП и в Правилника за приложение ЗДвП? Следващо – неустановени чрез законоустановените способи за събиране на доказателства факти, относими към предмета на доказване и особено важни за наказателното производство въпроси, а именно: първо – кое е лицето, управлявало процесния „самокатастрофиялия“, според държавното обвинение, автомобил, като изключим заявеното от О.ова пред полицейски орган, че тя е управлявала автомобила. На самото кръстовище, на което се твърди, че се е случил инцидентът, са налични камери. Второ – кое е лицето, управлявало същия автомобил по време на изтеглянето му от калта? Кога е изтеглен автомобилът – по времето, в което полицейските служители вече са били на мястото на инцидента, или не? Имало ли е други неразпитани по полицейското производство свидетели на излизането на автомобила от пътя, от там, където е поднесъл. Известно е, че наличието на такива нарушения съставлява основание за прекратяване на съдебното производство и връщане делото на прокурора.

Независимо, че е налице произнасяне на СГС по протеста на държавното обвинение, недостатъците на обвинителния акт не са отстранени. В допълнение ще посоча, че според Лада Паунова – съдия във ВКС, според текста на студията за разпоредителното заседание, основание за прекратяване на съдебното производство и връщане делото на предходната фаза, без претенции за изчерпателност от моя страна, биха могли да бъдат именно нарушения на правото на обвиняемия да научи за какво престъпление е привлечен в това качество. Например – касае вече постановлението за привличане на обвиняем, което считам, че също не отговаря на изискванията за съдържание позволяващи обвиняемия да разбере в какво е обвинен.

Относно недостатъците на обвинителния акт мога да заявя следното Тълкувателно Решение № 6/19.02.2018 г. по тълкувателно дело № 6/2017 г. на ОСНК на ВКС указва, че изводът, че на ТР № 2/2002 г. не е загубило своята актуалност, не се е разколебал от измененията на процесуалния закон, направени със закона за допълнение и изменение на НПК, обнародван през 2017 г. При дефиниране на съществените нарушения на процесуалните правила, допуснати по време на досъдебното производство по чл.249, ал.4 от

НПК, законодателят се е ръководил именно от постановките на коментираното тълкувателно решение, като същевременно не е вложил качествено нова идея относно реквизитите и съдържанието на обвинителния акт и е оставил непроменена разпоредбата на чл.246 от НПК.

На първо място, обвинителният акт по настоящето наказателно производство е неясен. В обстоятелствената част са изложени данни, които са приобщени от материалите от досъдебното производство, без да бъдат подложени на преценка за достоверност и обосноваост, което внася недопустими неясноти в същия. Върховната съдебна инстанция в своята константна практика многократно е указвала, че обвинителният акт очертава фактическата и правна рамка на поддържаното от прокуратурата обвинение, което определя обстоятелствата, подлежащи на доказване в процеса. Съдът дължи произнасяне по обвинение съобразно тази рамка, така, както е очертана в обвинителния акт. Фактическите обстоятелства, инкриминирани в обвинителния акт, са решаващи при формулиране предмета на доказване в конкретния наказателен процес съгласно чл.102 от НПК. В този смисъл са и задължителните предписания по приложението на закона, дадени с ТР № 2/2002 г на ОСНК на ВКС. Като пример ще посоча, че в определение № 119/24.11.2017 г. по ВНЧД № 319/2017 г. Апелативен съд, III състав е указал следното: „Съдебната проверка на процесуалната редовност на проведеното досъдебно производство е правна, а не литературна, но съдържанието на актовете на провеждащите го органи, в това число на обвинителния акт, трябва да бъде достатъчно ясно, конкретно и разбираемо, за да е достъпно най-малко за страните по делото. Ето защо въззивната инстанция обръща внимание на държавното обвинение, че ако прецени да упражни правомощията си по чл.246 от НПК, корекцията на обвинителния акт следва да обхване както неговата юридическа, така и неговата лексикална, и граматическа издържаност. Изразяването следва да бъде прецизно, а изреченията да бъдат довършени, понятни, без липса на думи или цели фрази, отразяващи се на същностното значение на изложението.“ В обстоятелствената част на обвинителния акт по настоящето производство е отразено следното: „Н. О.ова управлява МПС реализира ПТП, самокатастрофирайки“. Възникват въпроси – как се установи тази фактическа обстановка, кой е свидетелят - очевидец, който има непосредствен поглед върху произшествието и разказва непосредствено тези обстоятелства, налице ли е действително катастрофа? Съществуват и други

въпроси, на които също не е даден отговор, например: каква беше причината, освен личното заявление на Н. О.ова, полицейските служители и органите на КАТ да възприемат заявеното от нея, че тя лично управлява автомобила; има ли друг очевидец на случилото се; изискани ли са записите на камерите, находящи се на въпросното кръстовище; защо не са изискани тези записи; какво е било поведението ѝ и последен въпрос, риторичен – а какво е било поведението на другия пътник в автомобила? По-надолу в обвинителния акт четем: „Н. О.ова предвиждала общественоопасните последици и искала настъпването им.” Откъде държавното обвинение черпи тези данни за нас, остана неясно, но същевременно заявяваме, че без да е подкрепено с доказателства по досъдебното производство, твърдяното действие е пример за правно клише без съдържание. И не на последно място възразявам и срещу твърдението, че не са налице смекчаващи вината обстоятелства. Ясно е, че са налице такива, а защо не са посочени в самия обвинителен акт за нас оставя загадка.

Желая да обърна Вашето внимание и на следното, много важно обстоятелство, касаещо воденето на разследването, но относимо и към обвинението. След внимателен прочит на материалите по делото установих, че на страница 10 от досъдебното производство е приложен електронен документ наречен АУАН, серия GA № 567374, издаден от А. С. и придобит от свидетел, против Н. О.ова, в който е описан инцидента като самокатастрофиране. Видно от същия документ датата на издаването му съвпада с датата на посочения в обвинителния акт инцидент. Буди учудване в мен обстоятелството, че държавното обвинение явно е останало подведено от разследващия орган. Възприема данни, които не само не са установени, но са останали непотвърдени по необходимия процесуален ред. След проведен с О.ова разговор, същата ми описа една друга картина на инцидента, който е коренно различен от описания в обстоятелствената част на обвинителния акт. В този смисъл считаме, че в обвинителния акт липсва описание на съставомерно деяние по чл.343б, ал.1 от НК. Отчитайки ТР № 6/06.04.2009 г. ВКС по тълкувателно дело № 1/2008 г., НК, докладчик – съдия Цветинка Пашкунова, констатирам, че вследствие на този порок, допуснат от прокуратурата, съм изправен пред невъзможността да узная фактите по делото. Това би означавало да осъществявам защита по едно неясно обвинение, което при това не описва съставомерно деяние по визирания текст. Според това решение е недопустимо

провеждането на съдебно следствие, когато след запознаване с материалите по делото, съдът приеме, че събраните на досъдебното производство доказателства не подкрепят в достатъчна степен едно евентуално самопризнание. Известно е, че признаването на фактите води до неблагоприятни последици за подсъдимия при евентуално осъждане. Невъзможността за провеждането на съдебно следствие в случая се дължи именно на допуснатото отстранимо процесуално нарушение от страна на прокуратурата.

Правото на защита на обвиняемия, на подсъдимия, включва и правото му да научи в какво точно е обвинен, и въз основа на какви доказателства. Това изисква обвинението му да е пълно, ясно, точно формулирано, както от юридическа, така и от фактическа страна. Дълбокото ми убеждение е, че в този си вид обвинителният акт не е годен да очертае фактическата и правна рамка на обвинението и по този начин препятства възможността в такава рамка да се извършва доказването. Обвиняемият трябва да е наясно в какво е обвинен, за да може да даде обяснения, да направи възражения, да посочи доказателства по отношение на възраженията си. Фактическите обстоятелства, инкриминирани с обвинителния акт, са решаващи при формулиране на предмета на доказване в конкретния наказателен процес съгласно чл.102 от НПК, в какъвто смисъл са и задължителните предписания по приложението на закона, дадени с ТР № 2/2002 г., ОСНК на ВКС. Следва да се отбележи, че е известно, че всяко отклонение, касаещо обвинението което внася неяснота, също възможност за неговото нееднозначно интерпретиране, засяга правата на конкретната страна, поради което следва да се разглежда като нарушение.

Ето защо моля да върнете отново делото на прокурора за отстраняване на допуснати отстраними съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване на правата на подсъдимата.

Във връзка с поставените въпроси от Вас по чл.248, ал.1, т.4 до т.8 НПК, не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила, разглеждане на делото при закрити врати и т.н. Няма взета мярка за процесуална принуда. Имаме едно искане, свързано със събирането на доказателства. Молбата ни е първият разпитан свидетел, след като насрочите съдебно заседание, да бъде Р. Радев, който с обясненията си ще изясни една картина, вследствие на която ние трябва да тръгнем по-нататък в съдебното

следствие, и ще изяснява факти, които не са известни до този момент, не са описани на досъдебното производство, съответно не са намерили отражение и в обвинителния акт. Благодаря.

ПОДСЪДИМАТА: Поддържам казаното от защитника ми. Поддържам искането делото да бъде върнато на СРП. Поддържам искането за разглеждане на делото по общия ред и с разпит на Р. Радев.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да взема становище.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ НА СЪВЕЩАНИЕ

СЪДЪТ, след съвещание по въпросите на откритото разпоредително заседание, намери следното:

По част от въпросите, предвидени в чл. 248 ал. 1 НПК, съдът се е произнесъл в открито съдебно заседание на 06.03.2023 г., като още с определението, постановено в това съдебно заседание е приел, че делото е подсъдно на СРС, както и че не са налице основания за спиране или прекратяване на наказателното производство.

Въпреки всички наведени от защитата възражения, свързани с годността на обвинителния акт и на формулираното в постановлението за привличане на качеството на обвиняем обвинение, въпросът за това допуснати ли са на досъдебното производство отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, които да са нарушили правото на защита на подсъдимата, е решен, след като с определение на СГС от 21.06.2023 г., постановено по ВЧНД № 3370/2023 г., по описа на СГС е отменено определение на СРС от 06.03.2023 г., с което съдебното производство е било прекратено и делото е върнато на СРП. В това определение, което е задължително за първата инстанция, е посочено, че обвинителният акт отговоря на изискванията по чл.246 от НПК, обвинението е ясно формулирано по достатъчно ясен начин са посочени обстоятелствата, които според обвинението обуславят съставомерните признаци на обвинението, като въззивният съдебен състав е посочил, че не са налице каквито и да било противоречия и неясноти в обвинителната теза.

По отношение на възраженията на защитата, които са свързани с това събрани ли са на досъдебното производство достатъчно доказателства и

подкрепа на обвинението и събрани ли са всички относими, необходими доказателства, то съдът ще посочи, че съгласно ТР № 2/2002 г. на ОСНК на ВКС, което защитата очевидно познава, нарушенията, свързани със събирането и проверка на доказателствата, никога не са основания за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на СРП. В същия смисъл е разпоредбата на чл.248, ал.4 от НПК, която изрично казва, че в разпоредителното заседание не могат да бъдат обсъждани нарушения, свързани с допускането, събирането, проверката и оценката на доказателствата и доказателствени средства. Това е така, тъй като съдебната фаза е централна и в същата съдът има задължението да събере и провери отново всички доказателства, събрани в досъдебното производство, като включително по свой почин и по искане на страните разполага с правомощието, а има и задължението, да събира всички относими и необходими доказателства.

Ето защо съдът намери, че не са налице основания за повторно прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на СРП. Делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание по реда на Глава XX от НПК с призоваване на лицата от списъка-приложение към обвинителния акт.

Не са налице основания делото да бъде разглеждано при закрити врати. Няма основания за извършване на действия по делегация в други съдебни райони. Няма основание за назначаване на защитник, тъй като подсъдимата се представлява от избран от нея упълномощен защитник. Не се налага назначаване на преводач или тълковник. По отношение на подсъдимата мярка за неотклонение не се изпълнява и съдът намери, че на този етап не следва да определя такава предвид процесуалното ѝ поведение. По отношение на искането за събиране на доказателства, съдът намери, че поначало се преценява като основателно искането като свидетел да бъде разпитан съпругът на подсъдимата, доколкото се твърди, че същият е възприел факти и обстоятелства, които пряко касаят описаната в обвинителния акт фактическа обстановка. Същевременно обаче съдът намери, че този свидетел следва да бъде разпитан след останалите свидетели, посочени в приложението към обвинителния акт, тъй като съгласно чл.280, ал.1 НПК най-напред се разпитват свидетелите, посочени от обвинението, а след това другите свидетели. Изречение второ на цитираната разпоредба предвижда, че когато е необходимо, съдът може да промени този ред, но в настоящия случай съдът не

намира и не се мотивират основания, които да налагат промяна в реда на съдебното следствие. Ето защо съдът намери, че първо следва да бъдат разпитани свидетелите, посочени в списъка - приложение към обвинителния акт и едва след това се пристъпи към разпит на поискания в качеството на свидетел съпруг на подсъдимата.

Предвид всичко изложено, съдът намери, че делото следва да се насрочи в открито съдебно заседание по реда на Глава XX от НПК, за което да се призоват свидетелите Г. М., Р. Г., Д. Г. и А. С..

При тези мотиви, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на защитата за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на СРП за отстраняване на твърдени допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание по реда на Глава XX от НПК с призоваване на горепосочените свидетели на 27.11.2023 г. от 14.00 ч., за която дата и час – страните уведомени от днес

Датата и часа на съдебното заседание е съгласувана със служебните ангажименти на адв. М

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на защитата за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на СРП за отстраняване на твърдени допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание по реда на Глава XX от НПК с призоваване на горепосочените свидетели на 27.11.2023 г. от 14.00 ч., за която дата и час – страните уведомени от днес

Датата и часа на съдебното заседание е съгласувана със служебните ангажименти на адв. М..

ДОПУСКА събиране на гласни доказателства чрез разпит в качеството на свидетел на Р. И.Р., който следва да се призове и да се разпита след разпит на останалите свидетели, посочени в приложението към обвинителния акт.

Определението на съда в частта, с която е оставено без уважение искането на защитата за прекратяване на съдебното производство и връщане делото на СРП, подлежи на обжалване и протест в 7-дневен срок от днес пред СГС по реда на Глава XXII от НПК, а в останалата си част определението е окончателно.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.00 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____